

Osvrt na članak u Jutarnjem listu

U ime svojih kolega i svoje ime, moram reagirati na nedjeljni članak u Jutarnjem listu, Magični svijet instrukcija, 05.12.2010.

Neugodno me iznenađuje novinarka Brkić koja sustavno, u nekoliko brojeva ovoga lista, napada i vrijeđa profesiju prosvjetnih djelatnika.

Mora li Jutarnji list, uistinu, posegnuti za senzacijama?

Ja sam profesor u zagrebačkoj gimnaziji i mojim kolegama i meni, na pamet ne bi palo instruirati učenike na neki od načina koji su opisani.

Sporadični, negativni slučajevi postoje u svakom zanimanju. Takvi se slučajevi ne smiju zanemarivati i treba ih se temeljito istražiti i provjeriti.

Stvari treba nazvati pravim imenom. Baš zato što smo potplaćeni, što samozatajno i marljivo obavljamo svoj posao, mnogima daje pravo da vrijeđa naše dostojanstvo.

Vaši novinari ozbiljne zaključke temelje na sporadičnim slučajevima, subjektivnim prosudbama, a senzacionalizmom se želi pridonijeti prodaji lista.

Način pisanja u toj temi ispod je razine novinarske profesije i graniči sa žutilom jer se temelji na rekla-kazala.

"Informacija je sadržaj o određenom događaju, pojmu, zbivanju ili procesu, koji nam isključuje neku neodređenost i time uvećava naše znanje." (B. Kostić)

Izjave novinara u ovom članku su demagoške, vidljiv je pokušaj strasti bez pokrića (uzbunjivanje i obmanjivanje javnosti).

Najčešće neupućeni, daju si pravo da podcjenjuju i omalovažavaju naš rad.

Nisu li se novinari, koji pišu na ovakav način, zapitali kakvi su učitelji njih odgajali.

Je li moguće da su ih odgojili i obrazovali tako loši i nemoralni učitelji o kojima govore. "Učenik koji nije imao učitelja pleše na bilo koju glazbu. Samo poštujući učitelja i sam možeš postati učitelj. Izglačan kamen neće ležati na cesti."

Učiteljski poziv daleko je više od pukog zanimanja. To je plemenit i uzvišen poziv koji traži angažman čitavog čovjeka. U mojoj radnoj sredini i okolini znam puno takvih ljudi.

U doba krize, materijalne, a osobito duhovne i moralne, skreće se pozornost s glavnih društvenih problema. Takvim pristupom pridonosi se daljnjoj degradaciji nastavničkog poziva i afirmaciji lažnih vrijednosti u našem društvu.

Kao nastavnik i kao majka, uvjeren sam da su i nastavnici i učitelji i dalje moralna vertikala ovoga društva.

Ne zaboravimo ljude koji s entuzijazmom odgajaju i obrazuju djecu svih nas, misle na dobrobit te iste djece i daju sve od sebe kako bi ta djeca izrasla u obrazovane, ali najprije, u poštene ljude. Ljude kakvi nam trebaju u našoj Hrvatskoj, ljude koji moraju očistiti kukolj ukorijenjen u ovoj zemlji. Nakon 30 i više godina rada, učiteljska mirovina je oko 2.000,00kn. Tko postavlja pitanja o prihodima saborskog zastupnika koji nije, ili je, jedva, navršio 30 godina života. Nastavničko je zanimanje potplaćeno desetljećima. Uspoređuje se cijena rada sa čijim prihodima? Zašto se naši prihodi ne uspoređuju sa prihodima bankara, odvjetnika, saborskih zastupnika koji nemaju veći broj godina školovanja?

Moram komentirati još jednu neistinu u članku. "Od 20 sati nastave, nastavnik provede 13 u učionici." Norma nastavnika je 20-23 sata. To su sati provedeni u učionici u tjedan dana. Isti broj sati potreban je za temeljitu i kvalitetnu pripremu nastavnika. Zaboravlja se i na razne edukacije, stručna osposobljavanja, vezana ne samo uz predmet pojedinog nastavnika već i unaprjeđivanje odgojno-obrazovnog procesa (informatika i dr.) Znači rad nastavnika nije samo rad s učenicima.

Kao nastavnik moram, na kraju, postaviti pitanje. Bi li čitatelji, na temelju ovakve razine pisanja, mogli prosuditi o svim novinarima kao neupućenima, polu informiranima, neinformiranima i sklonima senzacionalizmu i zloj namjeri. Ovakav pristran način pisanja približava Jutarnji list razini žutoga tiska.

S poštovanjem,

Biserka Malenica, prof. hrvatskoga jezika